

Aangrijpende en onwereldse pracht vraagt om een reprise

RECENSIE

CANTATRIX EN CAPELLA

★★★★☆

Gebeurtenis Concert door kamerkoren Cantatrix en Capella Frisiae o.l.v. Geert-Jan van Beijeren **Programma** Frank Martin: Ubi Caritas en Mis voor dubbelkoor en Maurice Duruflé: Quatre Motets en Requiem **Met** Rosanne van Sandwijk: mezzosopraan, Dana de Vries: cello en Erwin Wiersinga: orgel **Gehoord** 16/11 Der Aa-Kerk Groningen **Publiek** 150

Door Minke Muilwijk

Vrijdagavond ademde alles perfectie: de ambiance van de A-kerk, de muziek, de koorzang. De twee beste kamerkoren van het Noorden hadden de handen ineen geslagen om een paar van de allermooiste koorwerken ten gehore te brengen. Zowel Martin als Duruflé schreven met hun missen werken van aangrijpende en onwereldse pracht, die, mits uitgevoerd door een koor dat voldoende kwaliteit in huis heeft, de toehoorder als van-

zelf in een modus van nederigheid en dankbare aanvaarding brengen. En dat was vrijdagavond zonder meer het geval. De twee missen werden ingeleid door korte a capella-werken van beide componisten, die eenzelfde stemming van vrome onthechting teweegbrachten.

Maar omdat perfectie ons in dit ondermaanse helaas zelden vergund is, werden we, tegen het einde van Martins mis, ruw ingehaald door de realiteit. Het laatste *Agnus Dei* van Martin werd ons onthou-

den door een inderhaast opgeroepen ambulancedienst, omdat iemand acuut onwel was geworden. Na een aldus vervroegde pauze werd de draad weer opgepakt met de vier beroemde motetten van Duruflé, als klinkende opmaat voor zijn *Requiem*.

Niet altijd was de koorklank homogeen; je hoorde van dichtbij weleens wat craquelé, of een solistisch geluid binnen een stemgroep. Maar die kleine schoonheidsfoutjes deden binnen het geheel van de

uitvoering niet af aan de beleving. Onder leiding van Geert-Jan van Beijeren behield Duruflé's *Requiem* ook in de fortissimo gezongen tutti's van het *Kyrie* en het *Libera* een koene helderheid. Prachtige klonken de gestapelde Hosanna's in het *Sanctus*, het gedragen *Pie Jesu* van Rosanne van Sandwijk, en de dreigende libera eas in het *Domine Jesu Christe*, heerlijk met opzweepende dreunakkoorden omspeeld op het orgel. Zo'n samenwerking vraagt om een reprise.